

Razmišljanja udeleženk izleta:

Letos sem se četrtič udeležila osrednjega izleta, ki ga je pripravilo Planinsko društvo Iskra Kranj. Moram reči, da je bil program poln, veliko sem videla, vseskozi se je nekaj dogajalo. Prepotovali smo približno dve tretjini Makedonije, povzpeli smo se na kar precej vrhov v različnih predelih države. Obiskali smo tudi precej ostalih naravnih in kulturnih znamenitosti te dežele. Spoznala sem izredno gostoljubnost Makedoncev in tudi njihovo naklonjenost Slovencem. Vsa prenočevanja in kulinarčne ceremonije so bila na presenetljivem nivoju. To popotovanje je bilo popolnoma po mojem okusu. Menim, da se je v tem primeru potrebno zahvaliti organizatorjem Planinskega društva Iskra, slovenski in makedonski turistični agenciji; predvsem pa je zahvala in pohvala namenjena makedonskemu vodniku Manotu (ali Manu, ne vem natančno), ki je hodil z nami vse dni, ko smo bili v Makedoniji. Zaradi njegovega izredno korektnega vedenja in sposobnosti empatije, se je marsikaj končalo tako, kot smo pričakovali. Menim, da nam bo kot »človek na mestu« ostal v trajnem spominu. Ob tej priložnosti si bom dovolila namig, ki je namenjen vodstvu Planinskega društva Iskra. Pravzaprav si verjetno vsi prisotni želimo, da bi osrednji izleti uspevali tudi v prihodnje. Letošnji primer je pokazal, da se je pametno povezati s turistično agencijo, čeprav upoštevam dejstvo, da so pomembni tudi drugi dejavniki. Prav tako je nujno potrebno, da se razpis da na internet tri ali štiri mesece prej kot je v navadi. Tako se bodo ljudje lažje odločali in planirali svoj dopust. Izredno zoprno je namreč občutek, da teden dni pred potovanjem ne veš, ali bo uspelo ali ne.

»Encika«

Naše zadnje planinsko popotovanje mi je eno najlepših potovanj v zadnjih letih, na katerem sem imela priložnost spoznati čudovito deželo Makedonijo in nekaj njihovih izjemnih ljudi. Razsežnost planin, vrhove katerih smo dosegli po večurni vztrajni hoji, lepoto pokrajine, bogastvo narave, predvsem pa srčnost in prijaznost ljudi, ki smo jih imeli priložnost srečati, je name naredilo globok vtis. Kot darilo in nepozaben spomin. Človeka, kakršen je g. Mano, ki nas je ves čas bivanja v Makedoniji spremljal, se redko sreča v življenju. Od njega sem izvedela veliko novega o njihovi deželi, zgodovini, naravnih lepotah in ljudeh. Bil je edini od vseh vodnikov, ki ga je zanimalo na napornih poteh počutje slehernega udeleženca in ki je s svojo srčnostjo in vzpodbudo pomagal na vrh tudi tistim, ki jih je tempo glavnine dušil. Pomembnejše od tega, da prvi doseže cilj, mu je bilo to, da vsi, ki so se podali na pot, pridejo na vrh. To je izjemna vrlina ljudi, ki so mi lahko učitelji v življenju in s kakršnimi bi si še želela odkrivati lepote na svojih potovanjih. Hvala medvedom in šarplanincem, da so nas pustili pri miru, hvala domačinom za izjemno gostoljubnost, hvala vsej družbi za trenutke smeha in veselja in hvala vsem, ki so se potrudili, da je bilo to potovanje tako enkratno!

Duša

Rada se udeležim izletov, ki jih organizira Iskra v druge dežele. Izlet v Makedonijo je v mojem spominu dobil pripis "eden od biserov Balkana". Čeprav so hribi osnovni cilj naših izletov, smo tokrat uživali še v lepotah nacionalnih parkov in vsem kar ponujajo: živopisnem planinskem cvetju, prekrasnih jezerih, letu množice metuljev, nabiranju jagod in borovnic, pogledu na množico ovac, hlajenju nog v mrzli reki, dričanju po snegu in hlajenju z snežnimi kepami v vročini pri 40 C- luksuz, ki nam ga je nudil naš Tadej. Seveda nismo pozabili na rahli strah pred srečanjem z medvedom, volkom....še vsa sreča, da nisem opazila, da mi je tudi kača mirno prečkala pot..... Ko smo precej prijetno utrujeni sestopili v dolino, nas je pričakalo "Skopsko pivo" in vse razkošje poletnega vzdušja v mestu, kje smo prenočevali in se za kakšno urico prelevili v turiste, ki uživajo v kulinariki, folklori in potepanju po ulicah veselih mest. Mislim, da je za naše lepo in vsestransko doživetje Makedonije prispeval naš skopski vodnik, g. Mano. Če bi lahko, bi nam še ob postelji pripovedoval o Makedoniji... Lahko mu rečemo ambasador Makedonije. V upanju, da to ni poslednji biser teh potepanj. PD Iskra, še naprej tako.....

"Bolgarka" Gordana

Med udeleženci tega planinskega izleta je bila tudi skupinica, ki je želela spoznati Makedonijo na drugačen način in v drugačni dimenziji. Bolj kot osvajanje vrhov so nas zanimale naravne lepote te dežele, pritegnilo nas je spoznavanje kulturne dediščine in življenje domačinov v odmaknjenih vaseh visoko v hribih. Že pred odhodom smo si pripravili svoj program, ki smo ga prilagajali tako, da nismo ovirali ostalih pri planinskih podvigih.

Iz bogate makedonske kulturne dediščine smo v Skopju in Ohridu izbrali najbolj atraktivne in najdragocenejše zanimivosti.

V bližini Skopja smo si ogledali dobro ohranjeni akvadukt iz rimskih časov, zgrajen iz opeke in kamna, ki stoji na stebrih in ga povezuje 55 lokov. S čolnom smo se zapeljali po soteski Matke in se vmes povzpeli do turistične jame. Ogledali smo si tudi freskev cerkvi sv. Andreja (14. st.) na bregu reke Treske.

Tudi mi smo doživeli Ohrid kot biser Makedonije.

V muzeju ikon, ki je uvrščen med 3 najbolj znane na svetu, smo občudovali dobro ohranjena dela starih mojstrov na 30 ikonah. V cerkvi Sv. Sophie (11st.) in Sv. Bogorodice Perivlepte (13 st.) smo si ogledali čudovito ohranjene freske. Ustavili smo se tudi pri cerkvi Sv. Jovan Kaneo (14. st.), ki stoji na klifu, visoko nad Ohridskem jezerom
Bili smo tudi na Plaošniku (5st.), kjer se nahajajo prekrasni mozaiki. Intenzivno nadaljujejo z arheološkim izkopavanji.

Spoznali smo, da potrebuješ za ogledovanje umetnin čas, da se poglobiš in dojameš globino sporočil iz preteklosti.

Ko so se planinci odpravili na vrh Šar planine, smo mi pohajkovali po pašniških planotah, občudovali rože, se pogovarjali z domačini in pastirji ovac.
Po obsežnem masivu Bistre, pokritem s travniki in pašniki, smo se vozili s kombijem in od daleč opazovali črede ovac, ki so jih čuvali pastirji in psi šarplaninci. Ustavili smo se v gorskih vasicah z zanimivo arhitekturo in mnogimi zapuščenimi hišami.
Doživeli smo pristne stike z domačini, saj nas je šofer kombija peljal po opuščenih kolovozih na njegov dom v vas Žirovnica v soteski reke Radike. Zbrali se so tudi vsi njegovi sorodniki. Postregli so nam popoldansko malico in se zapletli v prijeten pogovor o njihovem življenju na vasi in v mestu.

Povzpeli smo se na pobočja Pelistra, ki so spodaj porasla z nežnimi in skrivnostnimi borovci molika, nad gozdno mejo pa se nahajajo ogromni skalnati balvani. Iz razglednih točk je bil čudovit pogled na Bitolo in okolico.

Makedonija je dežela z bogato preteklostjo in tisočletno zgodovino in zadovoljni smo, da smo prepotovali en del te lepe dežele, si ogledali najbolj znane turistične kraje, v planinah začutili posebno energijo, spoznali prijazne in gostoljubne ljudi ter občutili srečo in radost pri odkrivanju novega sveta.

Bili smo skupina z drugačnimi interesi in to potovanje nas je prepričalo, da človek lahko živi na mnogo načinov, vendar noben od njih ni dober za vse ljudi.

Boža in Jerca